

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 57/2015-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodných spoločností AD PROPERTY, s. r. o., Stará Vajnorská 11, Bratislava, ADP Development 1, s. r. o., Stará Vajnorská 11, Bratislava, a ADP Development 2, s. r. o., Stará Vajnorská 11, Bratislava, zastúpených advokátom JUDr. Marcelom Vasilišinom, LL.M., advokátska kancelária OLEXOVA VASILISIN s. r. o., Dunajská 18, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky uzneseniami Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 23 Cb 46/2014 z 5. marca 2014, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Cob 126/2014 z 23. júna 2014 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obdo 53/2014 z 29. septembra 2014 a takto

rozhodol:

Sťažnosť obchodných spoločností AD PROPERTY, s. r. o., ADP Development 1, s. r. o., a ADP Development 2, s. r. o., **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e:

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. januára 2015 doručená sťažnosť obchodných spoločností AD PROPERTY, s. r. o., ADP Development 1, s. r. o., a ADP Development 2, s. r. o (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. Marcelom Vasilišinom, LLM, advokátska kancelária OLEXOVA VASILISIN s. r. o., Dunajská 18, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uzneseniami Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 23 Cb 46/2014 z 5. marca 2014, Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Cob 126/2014 z 23. júna 2014 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Obdo 53/2014 z 29. septembra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenia“).

2. Po zdôvodnení sťažnosti sťažovateľky navrhli vysloviť porušenie označeného základného práva postupom krajského súdu a najvyššieho súdu a napadnuté rozhodnutia zrušiť a priznať im náhradu trov konania.

3. Sťažnosť sťažovateľov nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1, 2 a 3 a § 50 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

4. Sťažnosť sťažovateľa neobsahovala návrh rozhodnutia (petit) vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03). Sťažovateľ v sťažnosti neoznačil dostatočne presne základné práva a slobody, ktoré mali byť v uvedených konaniach porušené (sťažovateľmi označený čl. 46 ústavy pozostáva zo štyroch odsekov, pozn.), k sťažnosti nepripojili splnomocnenie pre konkrétneho advokáta (ním prijaté) na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a rovnako nepredložili napadnuté súdne rozhodnutia.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

7. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Podľa § 50 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie: a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

K sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

8. Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľov neobsahuje viaceré zákonom ustanovené náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom (bod 4).

9. V súvislosti s v bode 4 uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že daný rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľov, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“

10. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľov konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísané ústavou a zákonom o ústavnom súde (body 4 a 8), že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2015